

Perpinyà bloca l'“autonomia”!

Des de començament de mes, els estudiants nord-catalans han ocupat i blocat la Universitat de Perpinyà per protestar contra la llei d'autonomia de les universitats.

Al mes d'agost, el govern francès, elegit recentment, feia aprovar al Parlament la llei relativa a les Llibertats i Responsabilitats de les Universitats (LRU), anomenada *lleï d'autonomia*. Dos mesos més tard, a la represa universitària, organitzacions estudiantils començaven a informar-se i a mobilitzar-se per combatre aquesta nova reforma, aplicació directa del procés de Bolonya a l'estat francès. A Perpinyà és el sindicat Sud Étudiants que va prendre les coses pel seu compte: per Yann, estudiant de quart any de Lletres, “és simplement el paper d'un sindicat de lluita. Després, per arribar al nostre objectiu, és a dir, la retirada de la llei, era normal ultrapassar el sindicat i crear un comitè de vaga obert a tots els estudiants, i que funcionés amb

les bases de la democràcia directa”. Així doncs, el comitè, creat a mitjan octubre, convoca una tercera assemblea general el 31 d'octubre, que pren la decisió de buidar les aules de tot el campus per impedir-hi les classes: “És l'única manera de mobilitzar el cent per cent dels estudiants, per poder fer, en un segon moment, accions fora de la universitat” afirma Vanessa, membre del comitè.

Universitat ocupada. Els estudiants nord-catalans han multiplicat els actes i les manifestacions, tant a dins la universitat com a fora. Amb una voluntat clara d'informar, primer de tot, sobre el perill de la nova llei: entrada d'interessos privats en el finançament, amenaça de supressió de certes carreres, menys representació

dels estudiants al Consell d'Administració i més poders concentrats en el president... En definitiva, un seguit de canvis que tendeixen a transformar la universitat en una empresa. Ràpidament, l'anàlisi dels estudiants és clara: es tracta d'un inici de privatització, que sotmet les universitats a lleis econòmiques i de mercat. Per a ells, el rebuig a la llei és inevitable: “No volem que les nostres carreres siguin sotmeses a uns criteris de rendibilitat econòmica, i lluitem per defensar una universitat oberta a tothom i la llibertat de triar els estudis, de poder fer recerca si volem fer recerca, independentment de si interessa a una empresa o no”, afegeix Yann.

Des de fa quatre setmanes, doncs, la universitat és bloquejada, i el comitè de vaga ocupa un edifici sencer, el mateix que durant la lluita contra el CPE, una referència per a la majoria d'aquests estudiants. El balanç d'aquest moviment de fa dos anys ha permès de corregir alguns problemes apareguts llavors, per tal de millorar l'ocupació. L'espai físic gestionat pels estudiants és aprofitat plenament: dormitori, cuina, espai per a fer pancartes... El comitè organitza fins i tot una *Universitat Crítica i Popular*, amb tot un seguit de projeccions, debats i tallers, l'objectiu de la qual és de compartir experiències: “Cal mostrar que el bloqueig de les classes no significa el bloqueig de l'accés al saber i a la cultura. Hi fem intervenir gent del comitè, però també gent de l'exterior, per parlar de qüestions com els sense papers, per exemple”, precisa Fouad, membre de la comissió que organitza el col·loqui. Alguns professors de la universitat també hi participen, i sostenen així el moviment que, ara per ara, és únicament estudiantil.

Dureza del govern, determinació dels estudiants. Cada dimecres, una assemblea general convocada pel comitè de vaga permet als estudiants de votar la reconducció del moviment. Entre 1.000 estudiants

PIERRE HUBERT

“Esperi que el conflicte no s’eternitzarà”

Nascut a Toló (Occitània), Jean Benkhelil va passar setze anys a l'Àfrica abans d'arribar a Perpinyà l'any 1991. Des del mes d'abril d'enguany és, a 58 anys, president de la Universitat. Després d'haver mantingut relacions correctes amb el comitè de vaga, la setmana passada hi va haver una ruptura entre els dos camps.

—Després de més de tres setmanes, quin primer balanç es pot fer de la mobilització estudiantil a Perpinyà?

—Estic relativament satisfet del funcionament de la universitat. Els laboratoris d'investigació i l'administració funcionen i no han estat afectats pel bloqueig. Per una altra banda, no hi ha hagut cap incident, com sí que ha passat en algunes altres universitats. No vull que Perpinyà sigui escenari de violències. Crec que aquesta tranquil·litat és deguda a la comunicació mútua que hem tingut amb el comitè de vaga.

—Els estudiants volen la retirada de la llei d'autonomia. Quina posició preneu, respecte a aquesta reforma?

—En general, la llei d'autonomia ens permet de tenir més llibertat en la gestió financera, més enllà de la tutela de l'estat. Es parla molt de la creació de *super-presidents*, amb més poders. La llei preveu, per exemple, que el president podrà redistribuir unes primes per als docents, que fins ara es gestionaven des del ministeri, segons criteris preestablerts. Però al capdavant, cal tenir en compte que el president ja té molts poders, i en realitat no els fa pas servir tots.

—La llei també preveu modificacions en la gestió del personal?

—Ara podem tenir professors amb contractes de dret privat, que no seran funcionaris. En algunes carreres, sí que necessitarem tenir alguns contractats. Passa que per a una estabilització d'aquests contractes, només podem comptar amb les compensacions de les jubilacions.

—La universitat podrà passar a ser propietària dels locals?

—De fet, podem triar d'ésser-ho o no. Si preferim que-

dar com a arrendataris, l'Estat continuarà essent propietari i no ens donarà ni un euro més. Si acceptem d'ésser propietaris, tampoc no tindrem més finançament, però l'estat es compromet a adequar tots els edificis a les normes de seguretat.

—L'UP té problemes per a tancar el pressupost. Pot arribar a passar que es venguin terrenys o edificis per tal de rendibilitzar-los?

—La llei ho permet, però és poc probable que es faci. La universitat no vendrà espais que potser li permetran de desenvolupar-se.

—Es parla de l'entrada de finançaments privats...

—De fet, unes empreses podran crear fundacions que finançarien les universitats, sobre projectes amb vocació de servei públic. És la mateixa universitat que decidirà si el projecte és de caràcter públic o no. Amb l'entrada de capital privat, sovint es parla de carreres amenaçades, que es podrien suprimir. Però aquest problema no és atribuïble a la llei d'autonomia. El Ministeri d'Ensenyament Superior ens diu: “Teniu massa diplomatures, massa formacions.” Sempre en volen suprimir perquè consideren que costen massa diners...

—Els caps d'empresa també entren al Consell d'Administració?

—Sí, hi entren, però ja hi són actualment. Això sí, els estudiants no hi seran tan presents: passen d'onze representants a cinc. El personal tècnic tampoc no hi tindrà tanta presència.

—Ara que una quarantena d'universitats han estat bloquejades, quines perspectives hi veieu, a aquest moviment estudiantil?

—Crec que és una problemàtica estatal, que només es podrà resoldre amb una decisió estatal. Valérie Pécresse, la ministra de l'ensenyament superior, és molt discreta, de moment. Per a mi, a Perpinyà, l'objectiu és d'evitar tensions, però esperi que el conflicte no s'eternitzarà. Podria tenir conseqüències sobre els ensenyaments.

PERE HABET

i 1.500 hi participen i una majoria important ha decidit, fins ara, de continuar el bloqueig. Però la situació a la Universitat de Perpinyà és un element d'una lluita que ha ultrapassat el marc local. Ara mateix hi ha prop de quaranta centres bloquejats a tot l'estat francès, i en una vintena més hi ha mobilitzacions. El govern

francès ha declarat diverses vegades que mantindria una posició ferma i ja ha engegat una repressió dura: vuit universitats han estat desocupades violentament per la policia, i una desena d'estudiants han estat detinguts. Segons Yann, “la repressió és una eina per a trencar el moviment. Nosaltres, denunciem la violència

de la policia i de l'estat, i és evident que continuarem lluitant fins que la llei d'autonomia no sigui retirada, passi què passi”. La determinació dels estudiants, com fa dos anys amb el CPE, podria fer recular el govern francès de Sarkozy.

Pere Habet